

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Iacobi regis Scotiæ inter insidias maximas, diuina defensio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

audaciam Caesaris, ut eum aggrederentur, cohortatio, fugam, & dis-
cessu repentina, quocumq; diuerterat cursum. Poterat Titus teme-
rarius videri, & fortasse erat, cum tam propè ad urbem & hostera
accessisset. sed apparuit nihilominus diuina in eo tutela, quia ef-
ficiebat opus, quod à Christo prædictum est, & Diuinâ iustitiâ
ad occupandam urbem Hierosolymitanam, & subigendos pu-
niendosque Iudæos, decretam. Quare non est mirandum, si
quando via impiorum prosperetur; si etiam in Catholicis plecten-
dis, hæretici, aut alij ipsi pœna digni, per tela, per ignes, per mille
rerum discrimina transeunt impunè. Flagellum sunt Dæi, suo
tempore demum in flammam proijciendum.

Edita est An. 1599. Latine conscripta conspiratio, & even-
tus eius, quæ Anno cio. 130. 5. Augusti in caput Iacobi VI. re-
gis Scotiæ instituta est Perthi, nec sine clara protectione diuina
accidit. Ex venatione rex incautus atque inermis ab Alexandro
fratre Comitum Gauriæ, præfecti regij, Perthi, eò, cum paucissimis
familiaribus, meris persuasionibus attractus, in fratrum & con-
juratorum insidias præparatas, in quodam cubiculo, solus in-
eidit. iam captus tenebatur; iam vndique telis & sicarijs cinctus
mortem ante oculos videbat. Sed longa iam dudum experientia
testatur, plerumque exulceratæ conscientiæ & malè feriatos ho-
mines, cum graue aliquod facinus meditantur, ac præsertim,
quando ad magnorum virorum necem conducuntur, metu per-
turbari, pusillanimes fieri, stupidosque & vecordes reddi. Quem-
admodum, qui in sua functione manent, suosque dominos fide-
liter defendunt, ijs, præter vires etiam fortitudo, præsens ani-
mus, & robur, bona conscientia & causa animum & robur con-
firmante, accedit. Itaque cum Iacobum regem cubili solo clau-
sum sicarij circumstarent; vnus atque alterius impetum, partim
maiestate sua & eloquentia fregit; partim contra aliorum vin-
cula intentata, se viribus, & nixu lacertorum, itemque clamando,
se liberum natum, liberum etiam moriturum, defendit. Andreas
autem Hunderiortus, qui regem interficere debebat, cum fra-
trem Comitum Alexandrum stricto pugione regi necem minari
videret, tremebundus, timore ita est concussus, vt condemna-
to, quam deputato ad tale facinus patrandum similior videri
posset,

X.

posset. Quæ res occasionem præbuit, vt pauci familiares non tam armis, quàm præsentis animo, & bona conscientia armati instructique iuuarent. Nam illa exigua mora interposita, qua Iacobus clamauit: se liberum natum, liberum etiam moriturum: quatuor è familiaribus illius, vnus post alium, diuersis è locis in auxilium venerant, & octo, vel plures conjuratos, ab armis instructissimos, vel interfecerunt, vel abegerunt malè multatos, rege incolumi conseruato. Sublatis itaque interfectisque capitibus conjuratorum, ceterisque remotis & fugatis, diulgato regis periculo, numerus aulicorum auctus est. Rex autem ab insidijs & prodicione in tutum constitutus, præsens auxilium, Numinis agnoscens, in medio aulicorum; in genua supplex proeubuit, Deoque pro liberatione tam prodigiosa, etiam insperata victoria, prolixè gratias egit. Et quia à tanto malo incolumis seruatus fuit, non dubitauit, frustra id DAVM non fecisse, sed se ad maiora opera seruasse.

XI.
Iustinian. lib.
4. de reb.
Ven.

Refert Iustinianus de rebus Venetis, Cremonæ, apud Gabrinum Fundulum eius vrbs Abduanæque glareæ dominum, vno tempore Ioannem XXII. Pontificem Maximum, Sigismundum Cæsarem, & Mocenicum Legatum absentem delectum Principem Venetum, simul conuenisse. Vbi inde discesserunt, Gabrinus sæpe postea seipsum parum mentis compotem appellauit, quòd tres summos Principes orbis, Romanum Pontificem, Germanum Imperatorem, & Venetum Ducem, cum eos in potestate habuisset, & intercipere potuisset, tamen liberos dimississet. Nimirum, quemadmodum olim DAVS, vt Lotum, eiusque familiam intaminatos seruaret, Sodomitas cecitate percussit, ne limen domus ingressumque inuenirent; ita hodieq; multos alios nocere cupientes exæcat, ne noceant, aut videant, vbi nocere possint. Vtinam & nos non cæci essemus, qui quotidie ab innumeris periculis, immò singulis horis defendimur, & tamen non agnoscimus diuinam protectionem, neque cum Iacobo Scotia rege in genua procumbimus, vt Seruatori nostro DEO, Angelo custodi, Diuisque tutelaribus gratias laudesque persoluamus. Potuissemus, sicut Silara, & Holofernos, somnum cum morte jungere; potuissemus de lecto, de scalis cadere, & bra-

Gen. 19, 13

chium